

Sygn. akt II Ca 1439/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Cezary Klepacz**

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Kielcach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w G.

przeciwko P. O.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 25 sierpnia 2014 r., sygn. VIII C 126/14 upr.

zmienia zaskarżony wyrok w punktach: I (pierwszym) w części i oddala powództwo o zapłatę odsetek umownych od kwoty 7.686,14 (siedem tysięcy sześćset osiemdziesiąt sześć 14/100) złotych za okres od 17 maja 2005 roku do 12 grudnia 2006 roku oraz o zapłatę kwoty 1.154,30 (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt cztery 30/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2005 roku do dnia zapłaty, III (trzecim) w ten sposób, że zasądza kwotę 1.069,80 (jeden tysiąc sześćdziesiąt dziewięć i 80/100) złotych, zamiast kwoty 1.409 złotych; oddala apelację w pozostałej części i zasądza od P. O. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 386,40 (trzysta osiemdziesiąt sześć i 40/100) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1439/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2014 r., sygn. akt VIII C 126/14 upr., Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od pozwanego P. O. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 8.840,44 zł z odsetkami: umownymi od kwoty 7.686,14 zł za okres od dnia 17 maja 2005 r. do dnia zapłaty i ustawowymi od kwoty 1.154,30 zł za okres od dnia 17 maja 2005 r. do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części; zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.409 zł tytułem kosztów procesu.

W apelacji od tego orzeczenia pozwany zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że (...) im. (...) w G. w dacie orzekania był nadal wierzycielem pozwanego, mimo iż w dniu 29 grudnia 2005 r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz spółki z o.o. (...) w S.;
- błędną wykładnię art. 126 i 139 k.p.c. poprzez uznanie, że złożenie pozwu w urzędzie pocztowym, nawet jeżeli wskazano w nim nieprawidłowy adres strony pozwanej, skutkuje nadaniem sprawie biegu oraz przerwaniem biegu przedawnienia roszczenia;
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, polegającą na ustaleniu, że nie doszło do przedawnienia roszczenia, gdyż postępowanie trwało od roku 2005 do roku 2014, mimo wydania prawomocnego nakazu zapłaty i prowadzenia na jego podstawie egzekucji, podczas gdy postępowanie sądowe było od początku

dotknięte wadą (powód wskazał nieprawidłowy adres pozwanego), a Sąd uznał, że nastąpiło doręczenie odpisu pozwu i pozostawił go w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, a następnie wydał nakaz zapłaty, który również pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Wskazując na to, skarżący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 8.840,44 zł z odsetkami:

- umownymi od niespłaconego kapitału w kwocie 7.686,14 zł – od dnia wniesienia pozwu, tj. 17 maja 2005 r.,
- ustawowymi od skapitalizowanych odsetek, wyliczonych na kwotę 1.154,30 zł, od dnia wniesienia pozwu.

Nie budzą wątpliwości ustalenia Sądu Rejonowego (k.176v.) co do zawarcia przez strony umowy pożyczki, która miała być spłacona do dnia 12 grudnia 2006 r., według obowiązującej w dniu jej zawarcia stopy 16,10 % w skali roku. Niespłacona należność stawała się przeterminowana w dniu następnym po terminie spłaty, pobierane miały być od niej odsetki według zmiennej stopy, wynoszącej w dniu zawarcia umowy, tj. 12 grudnia 2003 r., 40 % (pkt 17 umowy – k.9). W pkt 19 umowy (...) zastrzegł sobie prawo do jej wypowiedzenia w 30-dniowym terminie i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

P. O., czemu sam nie zaprzeczył, nie spłacił zaległości wynikających z zawartej ze (...) umowy pożyczki nr (...)

Powód nie przedstawił jednak dowodu doręczenia pozwanemu wypowiedzenia umowy, bowiem zarówno wcześniejsze upomnienia (k.120-125), jak i samo wypowiedzenie z dnia 24 stycznia 2005 r. (k.11-12) wysłano na adres: ul. (...), (...)-(...) K., pod którym P. O. nie zamieszkiwał, nie wskazał go również w umowie i deklaracji członkostwa w (...). Tym samym nie wykazano, że cała pożyczka wraz z odsetkami została postawiona w stan natychmiastowej wykonalności przez upływem terminu jej spłaty.

Domaganie się zatem odsetek umownych od niespłaconego kapitału za okres od dnia wniesienia pozwu jest bezzasadne. Skoro pożyczka miała być spłacona do dnia 12 grudnia 2006 r., to odsetki mogą być liczone dopiero od dnia 13 grudnia 2006 r.

W związku z tym za bezzasadne należy również uznać powództwo o zapłatę kwoty 1.154,30 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, bowiem nie można zweryfikować prawidłowości jej wyliczenia – nie wiadomo od jakich kwot, za jaki okres i według jakiej stopy wyliczono tę należność.

Mając to na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie I w części i oddalono powództwo o zapłatę odsetek umownych od kwoty 7.686,14 zł za okres od 17 maja 2005 r. do 12 grudnia 2006 r. oraz o zapłatę kwoty 1.154,30 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2005 roku do dnia zapłaty.

Takie orzeczenie skutkuje zaś zmianą zawartego w pkt III wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu, które za pierwszą instancję wyniosły łącznie 2.609 zł, w tym: powoda – 1.409 zł (k.181), a pozwanego – 1.200 zł (wynagrodzenie

pełnomocnika). Ponieważ powództwo uwzględniono w 87 % (7.686,14, zł : 8.840,44 zł x 100 %), to w takim stosunku koszty te obciążają pozwanego, zgodnie z art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., co daje kwotę 2.269,80 zł (2.609 zł x 87 %), w związku z czym powinien on zwrócić powodowi 1.069,80 zł (2.269,80 zł – 1.200 zł).

W pozostałej części oddalono apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił (k.180-181), że na skuteczność roszczenia Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S.w G.z tytułu umowy pożyczki nr(...)z dnia 12 grudnia 2003 r. nie ma wpływu umowa przelewu wierzytelności zawarta przez powoda z (...) spółką z o.o.w S.w dniu 29 grudnia 2005 r., bowiem przedmiotem cesji była wierzytelność w stosunku do P. O., stwierdzona prawomocnym orzeczeniem wydanym przez Sąd Rejonowy w Kielcach dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie sygn. akt VIII Nc 2084/05, a to ostatnie utraciło moc w całości (postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 9 lipca 2014 r. – k.146), co oznacza, że nie doszło do skutecznego przelewu wierzytelności, w konsekwencji (...) im. (...)w G.w dacie orzekania był nadal wierzycielem pozwanego.

Właściwe są również ustalenia i ocena Sądu pierwszej instancji, że nie doszło do przedawnienia roszczenia powoda. Sąd odwoławczy podziela w pełni rozważania Sądu Rejonowego zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (k.180-180v.), bez potrzeby ich powtarzania.

Koszty postępowania apelacyjnego wyniosły łącznie 1.643 zł, w tym: powoda – 600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika), a pozwanego – 443 zł (opłata od apelacji – k.186) i 600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika). Ponieważ uwzględniono apelację w 13 %, to w takim stosunku koszty te obciążają powoda, co daje kwotę 213,60 zł (1.643 zł x 13 %), w związku z czym pozwany powinien mu zwrócić kwotę 386,40 zł (600 zł – 213,60 zł), o czym orzeczono na podstawie art. 100 zdanie pierwsze w zw. z art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.